

gepauzeerd
De Majoor des Cyriel Buysse

~~De Majoor des Cyriel Buysse was een dodelijk
dier. Hij was een dodelijk dier, die
zijn dodelijke natuur met een dodelijk
in het dodelijke dodelijke dodelijke dodelijke
dodelijke dodelijke dodelijke dodelijke dodelijke~~

Het ~~Die~~ majoor was geen held. Integendeel. Hij had
een overweldigenden, haast onoverwinnelijken angst
voor 't vuur. Waar er tot een aansel moest worden
overgegaan, was hij meestal zoek. Hij liet bij voorteen het
zaakje aan zijn ondergeschikten over. Hij vluchtte wel
niet voor den vijand en verwaarloosde ook niet formeel
wat ^{tot} zijn plicht ~~aan~~ behoorde, maar hij deed erin het
strict-noodzakelijke, met zorgvuldige inachtneming
van alles wat zijn deel van onvermijdelijk gevaar tot
een minimum beperken kon.

Hij was niet jong meer, en getrouwd, en vader
van veel kinderen. [Daarom wellicht had hij zoo
weinig lust zijn leven roekeloos ^{te wagen} ~~te wagen~~. Voor
hem, in 't veld, kleine lende, was de militaire

2 / loopbaar
~~carrière~~ nooit anders geweest ~~dan~~ als uniform dragen
en paradeeren, met als vooruitzicht 't pensioen, wanneer
de leeftijdsgrens bereikt zou wezen. Die grens was een
nabij voor hem; en, vóór hij ze bereikte, hoopte hij wel
tot Kolonel te promoveren.

Dat was zijn innerlijke oord van alle dagen.
~~Er was gelegenheid genoeg voor hem om te promoveren~~
Dat was voor hem de synthese van gansch den oorlog: te
weten of hij, al dan niet, tot Kolonel zou promoveren!
Er was gelegenheid genoeg voor hem; hij hoefde maar
eens flink zijn moed te toonen op het slagveld. Doch
juist daaraan haperde het: hij durfde niet; hij
kon om zoo te zeggen niet!

Zijn manschappen minachtten hem. Als zij tot
den aanval moesten overgaan riepen zij gewoonlijk
spottend
~~aanval~~ „: „ Waar is de majoor? Die gaat ons immers
aanvoeren. “ En waar zij hem ergens bevond in een
schuilhoek lagen zitten, terwijl zij tot den dood
verwa
oprukten, hoorden zij hem soms luide, met ~~flink~~
van verachting
oogen en gebalde vuisten.

3/ Bij zijn superieuren was hij van geen gezag. Zij sloegen hem scherp gade, voortdurend op loer om hem eens in gebreke te vinden. Toch zij zelve waren meestal daar niet waar het grootste gevaar dreigde en ^{zoo} ~~daarom~~ ont-
snapte de majoor ook ^{doorgaans} ~~meestal~~ aan hun wrok. De majoor was bang voor hen en haatte hen geweldig. Die hadden immers zijn lot en zijn promotie in hun handen. Met een pennetrek konden zij hem voordragen en doen benoemen. Met een pennetrek, — een ongunstig advies — konden zij tot in 't oneindige zijn promotie tegenhouden. En meteen voelde hij ~~een~~ scherpen nijd en afgunst, dat zij den rang reeds gepasseerd waren waarop ^{het oorlogswon} ~~de oorlog~~ nog heel erg levensgevaarlijk ^{was} ~~hij~~ terwijl hij, met zijn rang van majoor, juist op de grens bleef staan: de scheidingslijn ^{tusschen} ~~tusschen~~ het groote, bestendig gevaar en de betrekkelijke veiligheid.

*

* *

Toen het jarenlang verbeide bevrijdings-
offensief eindelijk loskwam, stond het ~~in~~ bataljon van
den majoor in eerste lijn en zou het tot den aanval

4/
overgaan. De mannen schimpten en zeiden tot elkaar:
"Wees ^{er} ~~maar~~ ^{zeker van} ~~je~~ ~~vergeten~~, dat wij hem niet zullen
zien!"

Toch zij zagen hem wel. Tot eenieders grenzen loope
verbaring was de majoor een der eersten, die uit de
loopgraven sprong en naar den vijand oprukte. ~~Maar~~
Niemand begreep wat er eensklaps in hem omging; wat er
zoo plotseling in hem veranderd was. Schaamde hij wel
ten slotte voor zijn jarenlange lafheid? Of deed hij 't
uit berekening, beseffend dat hij nu of nooit, in ~~zijn~~
laatste offensief, het sterretje van kolonel moest ver-
overen?

Hij liep vooruit, den degen getrokken en moedigde
met ~~geweldige~~ ^{vuur en} kracht zijn mannen aan. Maar
hij was nog geen vijftig passen verre, of hij stortte waar-
getroffen neer. Zijn mannen snelden toe, raapten hem
op. Hij had twee mitrailleurkogels in den buik. Hij
kluagde niet. Hij werd, een achter de linie, in een
veldlazaret gebracht en voorlopig verpleegd.

Het offensief werd voortgezet, in helden gedonder

Kreunende

5/ en geraas. Voortdurend werden gewonden in het lazaret binnengebracht en de majoor, oterwende, maar helder bij zijn hoofd, informeerde met kalsstarrigheid hoe of het ging, of men goed opschoot.

Goed. Best. lichtteken. Al de berichten die binnenkwamen ^{opwekkend en opbeurend.} leidden ~~allergaans~~. En de majoor, zieltoegent, maar stralend - helder van geest, jubelde:

- O! wat ben ik blij! Zeg aan de mannen dat ik blij ben, en gelukkig, en trotsch op hen! Vergeet het niets: zeg ^{hen} ~~aan de mannen~~ dat ik ^{heel} tevreden ben, en trotsch, heel trotsch op hen!

Hij schatte plotseling half overeind en zijn oogen ~~schitterden~~ fonkelden.

- Maar voor den Kolonel!... Kreek hij heesche... voor den Kolonel... en voor den generaal-majoor... en voor den divisie-generaal.....

Hij smoorde een vloek, en ^{eensklaps} ~~plotseling~~, als razent, ^{en herhaalde hij} slaakte hij met ^{en} uiterste inspanning van kracht het beroemde woord dat Cambronne het gezegt te hebben in den slag van Waterloo.

Er viel een stillte van benauwdheid om hem heen.

6
- M... pour le colonel. Et m... pour le général - major. Et
m... pour le général de division. herhaalde hij met doffe
instemmingheid in de benoemende stillte.

Het ruwe woord wekte protest noch glimlach.
Er was iets plechtigs in dat vuile lazaret vol
menschelijke ellende, waarvan de houten wanden
klapperden en dreunden onder 't orkanisch geweld
van den slag.

~~... ..~~

Zijn adem zweegde en reutelde. De dokter
hield zijn hoofd vast, dat zwaar weer achterover-
zakke. Hij zei niets meer en langzaam ontspanden
zich zijn kramptachtig verwrongen trekken ~~af~~
~~was~~ doof een onzichtbare hand de kleyn son-
der zijn gezichts wegvogte; en hij bewoog niets meer.

- Hij is dood, zei stil de dokter.

Buiten, in de verte, donderde ^{aanhoudend} de ~~de~~ ^{stryd}.
De grond trilde en de houten wanden kraakten.
Voortdurend, zonder onderbreking, werden nieuwe
gewonden op berries binnengebracht. - - - -

- Me pauvre femme! Me pauvre enfant!
zuchtte hij nog, hoars onhoorbaar. Toen was
des